

Investigation of Noise Pollution in the Intensive Care and Emergency Sections of Ilam University of Medical Sciences Hospitals in 2025

Faezeh Zargooshi^{1*} , Kimiya Abbasi¹ , Samira Seifalian² , Ali Amarloei^{3,4*} , Sajad Mazloomi^{4,5*}

¹ Student Research Committee, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran

² Polytechnical University of Turin, Department of Environmental Engineering, Turin, Italy

³ Health and Environment Research Center, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran

⁴ Dept of Environmental Health Engineering, Health Faculty, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran

⁵ Biotechnology and Medicinal Plants Research Center, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran

Article Info

Article type:

Research article

Article History:

Received: Jan. 28, 2026

Received in revised form:

Feb. 21, 2026

Accepted: Apr. 20, 2026

Published Online: May. 26, 2026

* Correspondence to:

Ali Amarloei

Sajad Mazloomi

Health and Environment
Research Center, Ilam
University of Medical Sciences,
Ilam, Iran

Biotechnology and Medicinal
Plants Research Center, Ilam
University of Medical Sciences,
Ilam, Iran

Email:

amarloei@yahoo.com

sajad.mazloomi@gmail.com

ABSTRACT

Introduction: Given the global interest in natural therapies and the emphasis on the higher safety profile of herbal compounds, investigating the therapeutic potential of medicinal plants in managing oral infections is of paramount importance. This study was therefore designed to evaluate the combined effects of ethanolic extracts of ginger (*Zingiber officinale*) and turmeric (*Curcuma longa*) against oral pathogens – specifically, *Streptococcus mutans* (the causative agent of dental caries) and *Candida albicans* (responsible for oral candidiasis).

Materials & Methods: Ethanolic extracts of ginger and turmeric rhizomes prepared by maceration were tested for antibacterial and antifungal activity against *Streptococcus mutans* and *Candida albicans* using disc diffusion, well diffusion and biofilm formation assays at different concentrations. Controls were amoxicillin, nystatin and 0.2% chlorhexidine mouthwash. Statistical significance was determined by analysing mean inhibition zone diameters using Kruskal-Wallis test ($p < 0.05$). Statistics were done using SPSS 22. Disc diffusion, well diffusion and biofilm formation experiments at varied doses examined the antibacterial and antifungal activities against *Streptococcus mutans* and *Candida albicans*. Controls were amoxicillin, nystatin and 0.2% chlorhexidine mouthwash. Statistical significance was determined by analysing mean inhibition zone diameters using Kruskal-Wallis test ($p < 0.05$). Statistics were done using SPSS 22.

Results: The combined ethanolic extracts of ginger (80 mg/mL) and turmeric (20 mg/mL) exhibited the highest antimicrobial effects against the tested pathogens, but their efficacy was lower than amoxicillin, nystatin (both at 100 mg/mL) and chlorhexidine mouthwash (100 mg/mL) ($p < 0.05$). Importantly, only chlorhexidine at 100 mg/mL was able to inhibit biofilm formation.

Conclusion: The combination of ginger and turmeric extracts showed promising antimicrobial potential against oral infections but failed to prevent biofilm formation, indicating the need for further quantitative investigations (e.g., MIC/MBC determinations) and in vivo studies to fully evaluate its therapeutic applications.

Keywords: Ginger, Turmeric, *Streptococcus mutans*, *Candida albicans*

Cite this paper: zargooshi F, Abbasi K, Seifalian S, Amarloei A, Mazloomi S. Investigation of Noise Pollution in the Intensive Care and Emergency Sections of Ilam University of Medical Sciences Hospitals in 2025. *Journal of Ilam University of Medical Sciences*. 2026;34(2):04-13.

Introduction

Post-surgical interventions and certain oral diseases may hinder mechanical plaque management, requiring alternate treatments such as antimicrobial mouthwashes (1). Chlorhexidine (CHX) continues to be the best antiplaque agent

since it stays in the mouth for a long time and works well against a wide range of bacteria. However, its tendency to discolour teeth and irritate mucous membranes highlights the need for natural alternatives with comparable antibacterial activity and fewer adverse effects (2). Ethnopharmacological investigations have shown

© The Author(s)

Publisher: Ilam University of Medical Sciences

that *Zingiber officinale* (ginger) and *Curcuma longa* (turmeric) possess antibacterial and antifungal properties (3). Ginger rhizome contains biologically active gingerols, while curcumin, the principal polyphenol in turmeric, exhibits notable antimicrobial effects (4, 5). This study investigates the synergistic effects of ethanolic extracts from these botanicals against *Streptococcus mutans* and *Candida albicans*, comparing their efficacy with chlorhexidine.

Methods

Ginger rhizomes and turmeric were dried, powdered, and macerated in 70% ethanol for 48 hours. Extracts were concentrated using rotary evaporation (30°C; Heidolph, Germany) and lyophilised. Then, 50 µL of combined ginger-turmeric extracts (80:20, 60:40, 50:50, 40:60, 20:80 mg/mL) were tested against clinical strains of *S. mutans* (ATCC 35668) and *C. albicans* (ATCC 10231) with antimicrobial susceptibility testing (disc diffusion and well diffusion), and biofilm inhibition was evaluated via microtitre plate crystal violet assay. Amoxicillin (100 mg/mL), nystatin (100 mg/mL), and 0.2% CHX (100 mg/mL) were used as controls. The Kruskal-Wallis test was applied to compare the mean inhibition zone diameters across groups, with $p < 0.05$ as the significance threshold. Statistical analysis was performed using SPSS V.22.

Results

The results of disc diffusion and well diffusion assays demonstrated that the highest antibacterial and antifungal effects (largest inhibition zone diameters) were observed with amoxicillin/nystatin, chlorhexidine, and 100 mg/mL ginger ethanolic extract ($p < 0.05$). Among combination treatments, the optimal effect was achieved with 80 mg/mL ginger extract + 20 mg/mL turmeric extract ($p < 0.05$). Furthermore, the 100 mg/mL ethanolic extract of turmeric exhibited minimal antibacterial efficacy against the tested pathogens. Regarding biofilm inhibition, the findings revealed that only 100 mg/mL chlorhexidine mouthwash effectively prevented biofilm formation in both *S. mutans* and *C. albicans* ($p < 0.05$).

Conclusion

The combined ethanolic extracts of ginger (80 mg/mL) and turmeric (20 mg/mL) demonstrated the most significant antimicrobial effects against the tested pathogens, though their efficacy was inferior to amoxicillin, nystatin, and chlorhexidine

mouthwash ($p < 0.05$). Notably, only chlorhexidine at 100 mg/mL effectively inhibited biofilm formation.

Authors' Contribution

Conceptualization, Methodology, Validation, Formal Analysis, Investigation: SM, KA, AA, SS, Resources, Software, Data Curation, Writing—Original Draft Preparation, Writing—Review & Editing, Visualization, Supervision, Project Administration: FZ, SM.

Ethical Statement

The authors sincerely appreciate the valuable assistance and support of the Vice Chancellery for Research and Technology of North Khorasan University of Medical Sciences for approving this research project (IR.NKUMS.REC.1400.172) (Iran). Authors adhered to ethical research principles and avoided any form of data fabrication, falsification, plagiarism, or scientific misconduct.

Conflicts of Interest

The authors declare no conflict of interest.

Funding

The authors gratefully acknowledge the financial support provided by the Vice Chancellery for Research and Technology of North Khorasan University of Medical Sciences (Iran) for this research (Reg. No. 4000152).

Acknowledgment

The authors would like to express their gratitude to the Natural Products and Medicinal Plants Research Center, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnurd, Iran for their valuable assistance in the execution of this research project.

بررسی وضعیت آلودگی صوتی در بخش‌های مراقبت‌های ویژه و اورژانس

بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی ایلام در سال ۱۴۰۴

فائزه زرگوشی^۱، کیمیا عباسی^۱، سمیرا سیفعلیان^۲، علی عمارلوئی^۳، سجاد مظلومی^۴

^۱ کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران

^۲ دانشگاه پلی تکنیک تورین، گروه مهندسی محیط زیست، تورین، ایتالیا

^۳ مرکز تحقیقات سلامت و محیط زیست، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران

^۴ گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران

^۵ مرکز تحقیقات زیست فناوری و گیاهان دارویی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۱۰/۰۸

تاریخ ویرایش: ۱۴۰۴/۱۲/۰۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۱/۳۱

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۳/۰۵

نویسنده مسئول:

علی عمارلوئی

سجاد مظلومی

مرکز تحقیقات سلامت و محیط زیست، دانشگاه علوم پزشکی

ایلام، ایلام، ایران

مرکز تحقیقات زیست فناوری و

گیاهان دارویی، دانشگاه علوم

پزشکی ایلام، ایلام، ایران

مقدمه: آلودگی صوتی در محیط‌های بیمارستانی، تأثیرات منفی بر سلامت بیماران و کارکنان دارد. این مطالعه با هدف تعیین وضعیت آلودگی صوتی در بخش مراقبت‌های ویژه و اورژانس بیمارستان‌های آموزشی-درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایلام در شهر ایلام، در سال ۱۴۰۴ انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی-مقطعی، وضعیت آلودگی صوتی بخش‌های مراقبت‌های ویژه و اورژانس ۴ بیمارستان آموزشی-درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایلام در شهر ایلام به صورت سرشماری بررسی گردیدند. اندازه‌گیری میزان تراز فشار صوت با استفاده از دستگاه صداسنج مدل CEL-450 در هر بخش در سه نقطه، در دو روز جمعه و شنبه و در دو نوبت صبح و شب انجام شد. در مجموع، ۹۶ داده ثبت گردید. در نهایت، داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار اکسل پردازش شدند.

یافته‌های پژوهش: میانگین تراز فشار صوت در بخش‌های مراقبت ویژه و اورژانس به ترتیب ۵۶/۰۳ و ۴۴/۶۱ dB بود که بالاتر از رهنمود WHO و استاندارد EPA قرار داشت؛ همچنین میانگین تراز فشار صوت کل نقاط اندازه‌گیری شده برابر با ۷۳/۵۸ dB بود که از مقررات ملی مسکن (۳۵ dB) بالاتر است.

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های پژوهش، تراز فشار صوت در همه بخش‌های مطالعه شده بالاتر از رهنمودهای بین‌المللی بود. اجرای راهکارهای مهندسی، آموزشی و مدیریتی از جمله جانمایی صحیح دستگاه‌های پرسروصدا، استفاده از جداکننده‌های جاذب صوت در اطراف تخت‌ها، استفاده از کفپوش و دیوارپوش‌های عایق صوتی، تعمیر به موقع تجهیزات و کاهش تردهای غیرضروری از جمله حضور بی‌موقع همراهان به منظور کاهش آلودگی صوتی در بیمارستان‌های مطالعه شده پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: آلودگی صوتی، بیمارستان، مراقبت‌های ویژه، اورژانس

Email:

amarloei@yahoo.com

sajad.mazloomi@gmail.com

استناد: زرگوشی فائزه، عباسی کیمیا، سیفعلیان سمیرا، عمارلوئی علی، مظلومی سجاد. بررسی وضعیت آلودگی صوتی در بخش‌های مراقبت‌های ویژه و اورژانس بیمارستان‌های

دانشگاه علوم پزشکی ایلام در سال ۱۴۰۴. مجله دانشگاه علوم پزشکی ایلام، خرداد ۱۴۰۵؛ ۳۴(۲): ۱۳-۴.

مقدمه

آلودگی صوتی در محیط‌های بیمارستانی به‌عنوان یک تهدید جدی در کیفیت مراقبت‌های بهداشتی شناخته می‌شود (۱). از آنجاکه بیشترین مراجعه بیماران به اورژانس (ED) بیمارستان است و بیشترین زمان ماندگاری بیماران پس از اقدامات اولیه اورژانسی، بخش مراقبت‌های ویژه (ICU) است، توجه به تقلیل یا کنترل آلودگی صوتی این بخش‌ها اولویت دارد (۲) و بی‌توجهی به آن می‌تواند پیامدهای منفی چشمگیری بر سلامت بیماران از قبیل افزایش قابل توجه ضربان قلب، فشارخون و اختلال در خواب داشته باشد (۳-۵). سازمان جهانی بهداشت (WHO) رهنمود تراز فشار صوت در محیط‌های درمانی را 35 dB دسی‌بل در روز و 30 dB در شب تعیین کرده است (۶). مطالعات نشان می‌دهند که در بسیاری از بخش‌های بیمارستان‌ها از جمله بیمارستان جانز هاپکینز آمریکا (۷)، بیمارستان دانشگاه سلطنتی لیورپول (۴)، ICUs برخی بیمارستان‌های ترکیه (۸) و بخش مراقبت‌های ویژه مغز و اعصاب بیمارستان‌های سوئد (۸)، تراز صوت از این رهنمودها بالاتر است. درک عمیق این مسئله نیازمند بررسی ابعاد مختلف آن است. بیماران بستری در بخش مراقبت‌های ویژه که در شرایط بحرانی به سر می‌برند، بیش از دیگران به محیطی آرام و بدون استرس نیاز دارند (۹). تحقیقات نشان داده است که قرار گرفتن در معرض سطوح بالای صدا می‌تواند باعث افزایش فشارخون، اختلال در الگوی خواب و تأخیر در روند بهبودی شود (۱۰). کارکنان مراقبت‌های بهداشتی نیز به‌شدت تحت تأثیر آلودگی صوتی قرار دارند (۱۱). نتایج برخی از مطالعات حاکی از آن است که مواجهه مزمن با سطوح بالای صدا می‌تواند به خستگی، کاهش تمرکز و افزایش خطاهای پزشکی منجر گردد (۱۰). این شرایط نه تنها کیفیت مراقبت از بیماران را کاهش می‌دهد، بلکه می‌تواند به فرسودگی شغلی کارکنان نیز منجر شود (۱۲). منابع تولید صدا در محیط‌های بیمارستانی متنوع و پیچیده هستند (۱۳). دستگاه‌های کنترل و پایش و تجهیزات پزشکی با هشدارهای مکرر، دستگاه‌های تهویه، گفتگوهای کارکنان و حتی صدای قدم‌ها روی کف پوش‌ها، همگی در ایجاد این مشکل سهم

هستند. مطالعات نشان داده‌اند که بسیاری از این هشدارها و آژیرها غیرضروری هستند و می‌توان بدون تأثیر منفی بر سلامت بیمار، این هشدارها و آژیرها را کاهش داد (۱۴). در ایران، با وجود اهمیت این موضوع، مطالعات محدودی به بررسی نظام‌مند و منسجم و ارائه راهکارهای کاهش آلودگی صوتی پرداخته‌اند (۱۵). این در حالی است که طراحی بسیاری از بیمارستان‌های کشور بدون توجه کافی به اصول پیشگیری و کنترل سروصدا انجام شده است و تجهیزات پزشکی اغلب قدیمی و پرسروصدا هستند (۱۲). با توجه به اهمیت موضوع و شرایط خاص بخش‌های اورژانس و ICU به علت وضعیت بیماران و ازدحام همراهان و تردد فراوان و استفاده از دستگاه‌های کنترل و پایش و همچنین نبود تحقیق مشابه در ارزیابی وضعیت آلودگی صوتی در بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایلام، این مطالعه با هدف تعیین وضعیت آلودگی صوتی در بخش‌های مراقبت ویژه و اورژانس بیمارستان‌های آموزشی-درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، در سال ۱۴۰۴ انجام شد.

مواد و روش‌ها

نتایج این مطالعه حاصل طرح تحقیقاتی مصوب کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی ایلام و دارای کد اخلاق به شماره IR.MEDILAM.REC.1404.214 می‌باشد. در این مطالعه توصیفی - مقطعی، وضعیت آلودگی صوتی در بخش‌های مراقبت‌های ویژه و اورژانس ۴ بیمارستان آموزشی-درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایلام در شهر ایلام به‌صورت سرشماری بررسی گردید. بیمارستان‌های مطالعه‌شده شامل بیمارستان‌های امام خمینی (ره)، رازی، شهید مصطفی خمینی و آیت‌الله طالقانی به‌ترتیب با ۲۰۰، ۳۰۰ (در حال حاضر ۱۵۰ تخت تجهیز شده است)، ۲۰۰ و ۶۳ تخت بودند. اندازه‌گیری تراز فشار صوت با روش صداسنجی موضعی در شبکه A و با استفاده از دستگاه صداسنج مدل CEL-450 برحسب واحد دسی‌بل انجام شد. این صداسنج محصول کشور انگلستان با سال ساخت ۲۰۰۴ است. برای اطمینان از صحت داده‌های جمع‌آوری‌شده، دستگاه صداسنج پیش از شروع سنجش‌ها،

توسط دستگاه کالیبراتور همراه دستگاه کالیبره گردید. جمع آوری داده‌ها از طریق اندازه‌گیری تراز فشار صوت در دو بخش مراقبت ویژه و اورژانس بیمارستان‌های مطالعه‌شده انجام شد. این اندازه‌گیری‌ها در دو روز مختلف (شنبه به‌عنوان روز عادی و جمعه به‌عنوان روز تعطیل) صورت گرفت؛ همچنین در دو نوبت کاری (صبح و شب) و در بازه‌های زمانی ۱۰ تا ۱۲ صبح و ۲۰ تا ۲۲ (زمان اوج مراجعه) انجام گردید. در هر نوبت، اندازه‌گیری در سه نقطه از هر بخش انجام شد. نقاط انتخاب‌شده شامل مناطق پرتردد مانند محل استقرار دستگاه‌های پزشکی و نزدیک تخت‌های بیماران بود. در مجموع، ۹۶ داده ثبت گردید. داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از نرم‌افزار Excel vol.2019 سازمان‌دهی و پردازش شدند. محاسبات آماری شامل شاخص‌های مرکزی (میانگین) و شاخص‌های پراکندگی (انحراف معیار) با استفاده از توابع پیشرفته اکسل انجام گرفت.

یافته‌های پژوهش

جدول شماره ۱ تراز فشار صوت اندازه‌گیری‌شده در بخش مراقبت‌های ویژه و اورژانس بیمارستان‌های آموزشی-درمانی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی ایلام در شهر ایلام را برحسب واحد دسی‌بل را نشان می‌دهد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که میانگین تراز فشار صوت کل نقاط اندازه‌گیری‌شده برابر با ۵۸/۷۳ دسی‌بل است. حداقل تراز فشار صوت اندازه‌گیری‌شده در ۲۴ ایستگاه اندازه‌گیری در بیمارستان‌ها، نوبت‌ها و روزهای مختلف ۴۶/۴ دسی‌بل بود که مربوط به ICU بیمارستان شهید مصطفی خمینی در نوبت صبح روز شنبه است. حداکثر تراز فشار صوت اندازه‌گیری‌شده هم ۷۳/۴ دسی‌بل است که مربوط به اورژانس بیمارستان امام خمینی (ره) در نوبت شب جمعه است.

میانگین تراز فشار صوت در ICU و اورژانس بیمارستان‌های مطالعه‌شده به‌ترتیب برابر با ۵۶/۰۳ و ۴۴/۶۱ dB دسی‌بل بود. میانگین تراز فشار صوت در نوبت صبح و شب کل بیمارستان‌ها برابر با ۵۷/۶۴ و ۵۹/۸۲ دسی‌بل به‌دست آمد؛ همچنین میانگین تراز فشار صوت در ICU بیمارستان‌های امام خمینی (ره)، رازی، شهید مصطفی خمینی و آیت‌الله طالقانی

به‌ترتیب ۵۸/۴۷، ۵۹/۸، ۵۱/۷۴ و ۴۹/۵۴ dB و در بخش اورژانس این بیمارستان‌ها به‌ترتیب ۶۶/۳۹، ۶۲/۱۱، ۶۰/۲۸ و ۹۴/۵۶ dB ثبت شد. میانگین تراز فشار صوت در بخش اورژانس و ICU در نوبت صبح به‌ترتیب برابر با ۵۹/۷ و ۵۳/۵۶ dB و در نوبت شب به‌ترتیب برابر با ۶۳/۱ و ۵۳/۵۶ dB دسی‌بل به‌دست آمد. میانگین تراز فشار صوت در بخش اورژانس و ICU بیمارستان‌های امام خمینی (ره)، رازی، شهید مصطفی خمینی و آیت‌الله طالقانی به‌ترتیب ۶۳/۴۳، ۶۰/۹۵، ۵۱/۰۱ و ۵۳/۵۵ dB ثبت شد.

جدول شماره ۱. میانگین تراز فشار صوت اندازه‌گیری شده برحسب دسی‌بل در بخش‌های مراقبت ویژه و اورژانس بیمارستان‌های آموزشی- درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایلام در شهر ایلام (سال ۱۴۰۴)

	شنبه							جمعه								
	شب			صبح				شب				صبح				
	حداکثر	حداقل	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل	انحراف معیار	میانگین
ED امام خمینی	۷۱	۶۸	۱/۵۱	۶۹/۶۳	۶۶/۱۰	۶۱/۳۰	۲/۵۹	۶۴/۲۶	۷۳/۴۰	۶۷/۵۰	۳/۲۷	۷۱/۲۶	۶۶/۸	۵۶/۳	۵/۵۹	۶۰/۴۳
ICU امام خمینی	۶۰	۵۹	۰/۵۵	۵۹/۳۶	۵۸/۶۰	۵۳/۳۰	۲/۶۷	۵۶/۱۶	۵۹/۸۰	۵۶	۱/۹۲	۵۷/۷۳	۶۲	۵۸/۲۰	۲/۱۳	۶۰/۶۶
ED رازی	۶۲/۱۰	۵۹/۶۰	۱/۲۵	۶۰/۸۰	۵۸/۸۰	۵۲/۹۰	۲/۹۹	۵۵/۵۶	۶۹/۴۰	۶۴/۸۰	۲/۵۲	۶۶/۵۰	۶۶/۱۰	۶۴/۹۰	۰/۶۲	۶۵/۶۰
ICU رازی	۶۴/۳۰	۶۰/۹۰	۱/۹۰	۶۲/۱۰	۶۸/۴۰	۵۶/۷۰	۵/۸۵	۶۲/۴۰	۶۰/۱۰	۵۴/۳۰	۳/۰۸	۵۷/۸	۵۹/۴۰	۵۵/۲۰	۲/۲۱	۵۶/۹
ED آیت‌الله طالقانی	۶۳/۵۰	۵۴/۹۰	۴/۴۵	۵۹/۸۰	۵۷/۳۰	۵۳	۲/۲۶	۵۵/۵۶	۶۱/۲۰	۵۴/۶۰	۳/۳۸	۵۷/۴۶	۵۶/۸۰	۵۳/۶۰	۱/۶۵	۵۴/۹۶
ICU آیت‌الله طالقانی	۵۷/۵۰	۵۳/۷۰	۱/۹۴	۵۵/۳۶	۵۴/۴۰	۵۲/۲۰	۱/۱۵	۵۳/۵۰	۵۷/۴۰	۵۱/۲۰	۳/۱۰	۵۴/۰۳	۵۵/۳۰	۵۰/۸۰	۲/۳۸	۵۳/۵
ED مصطفی خمینی	۶۲/۳۰	۵۹/۵۰	۱/۴۷	۶۱/۱۶	۶۰/۲۰	۵۷/۷۰	۱/۳۰	۵۹/۱۰	۶۱/۲۰	۵۶/۶۰	۲/۶۰	۵۸/۲۰	۶۴	۶۱/۳۰	۱/۳۵	۶۲/۶۶
ICU مصطفی خمینی	۵۴/۳۰	۵۱	۱/۶۵	۵۲/۷۰	۴۹/۸۰	۴۶/۴۰	۱/۷۲	۴۷/۹۳	۵۴/۷۰	۵۰/۶۰	۲/۲۸	۵۳/۲۳	۵۴/۲۰	۵۰/۸۰	۱/۴۱	۵۳/۱۰
کل	۷۱	۵۱	۵/۰۸	۶۰/۱۱	۶۸/۴۰	۴۶/۴۰	۵/۴۹	۵۶/۸۰	۷۳/۴۰	۵۰/۶۰	۶/۳۶	۵۹/۵۲	۶۶/۸	۵۰/۸۰	۴/۸۵	۵۸/۴۷

بحث و نتیجه گیری

بر اساس رهنمود WHO، مقدار تراز فشار صوت برای شب و روز در محیط بیمارستانی به ترتیب برابر ۳۵ و ۳۰ dB و بر اساس استاندارد سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا (USEPA)، این مقدار به ترتیب برابر ۳۵ و ۴۵ dB است. یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که میانگین تراز فشار صوت در بخش ICU بیمارستان‌های مطالعه شده ۵۶/۰۳ دسی بل بود. مطالعه بوش-ویشناک و همکاران (۲۰۰۵) در بیمارستان جانز هاپکینز آمریکا نشان داد که تراز فشار صوت در بخش ICU به طور متوسط ۷۲ دسی بل است (۷) که از نتایج مطالعه حاضر بالاتر است. در پژوهش جعفری و همکاران (۱۳۹۱) در بیمارستان فیض تهران، میانگین تراز فشار صوت در بخش ICU برابر با ۶۷ دسی بل به دست آمد (۱۵) که بالاتر از یافته‌های مطالعه حاضر است؛ همچنین مطالعه مکتری و گالورن در اسکاتلند، سطح متوسط صدا را در بخش‌های ICU حدود ۶۲ دسی بل گزارش کرده است (۱۶) که نزدیک به یافته‌های پژوهش حاضر است. میانگین تراز فشار صوت ثبت شده در مطالعه تحویلی و همکاران، در بخش ICU بیمارستان سلطنتی لیورپول برابر ۸۷ dB ثبت شد (۴) که بسیار بیشتر از حدود استاندارد EPA و رهنمود WHO و همچنین مقادیر ثبت شده مطالعه ما بود. منابع اصلی آلودگی صوتی در مطالعه حاضر و مطالعات نام برده شده، تجهیزات پزشکی (کنترل و پایش، هشدارها و دستگاه‌های اطلاع رسانی صوتی) و صحبت کردن کارکنان بود.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد، میانگین تراز فشار صوت در بخش اورژانس بیمارستان‌های آموزشی-درمانی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی ایلام در شهر ایلام، برابر با ۴۴/۶۱ dB است. این در حالی است که میانگین تراز فشار صوت در مطالعه حکم آبادی و همکاران در بیمارستان‌های آموزشی بجنورد در سال ۱۳۹۱، برابر ۵۳ dB بود (۱۷). نتایج این مطالعه و مطالعه حاضر از رهنمود سازمان جهانی بهداشت بالاتر هستند. علت این مسئله به عوامل مشترکی نظیر کشمکش بیماران با پرستاران، ازدحام همراهان بیمار و صحبت کردن با تلفن همراه برمی گردد که می تواند از جمله

عوامل ایجاد کننده آلودگی صوتی در محیط این بیمارستان‌ها باشد.

میانگین تراز فشار صوت در بیمارستان‌های امام خمینی (ره)، رازی، شهید مصطفی خمینی و آیت الله طالقانی به ترتیب ۶۳/۴۳، ۶۰/۹۵، ۵۶/۰۱ و ۵۵/۵۵ dB به دست آمد. بر اساس نتایج مطالعه حاضر، حداقل و حداکثر تراز فشار صوت به ترتیب با مقدار ۴۴/۶۱ dB در ICU ویژه بیمارستان شهید مصطفی خمینی و ۴۴/۷۳ dB در بخش اورژانس بیمارستان امام خمینی (ره) ثبت شد. بالاتر بودن تراز فشار صوت در بیمارستان امام خمینی (ره) نسبت به سایر بیمارستان‌های مطالعه حاضر می تواند به این علت باشد که بر اساس اعلام سایت دانشگاه علوم پزشکی ایلام، این بیمارستان مرکز تروما و جراحی در استان ایلام است. افزایش بار مراجعات در این مرکز درمانی به تردد بیشتر کارکنان و همراهان، استفاده گسترده تراز تجهیزات پزشکی و به تبع آن، افزایش سطح تراز فشار صوت منجر شده است.

بررسی‌ها در بیمارستان‌های آموزشی-درمانی شهر ایلام نشان داد که میانگین تراز فشار صوت کل نقاط اندازه گیری شده برابر با ۷۳/۵۸ dB است. میانگین تراز فشار صوت در بخش ICU و اورژانس بیمارستان‌های مطالعه شده به ترتیب برابر با ۵۶/۰۳ و ۴۴/۶۱ dB ثبت شد. با مقایسه این اعداد با مقررات ملی ساختمان ایران (۳۵ dB) اختلاف بسیاری دیده می شود. در بررسی گلمحمدی در بیمارستان‌های دولتی همدان در سال ۱۳۹۰، مقدار متوسط تراز فشار صوت ۵۷ dB به دست آمده (۱۸) که از حد مجاز بالاتر است. ماهیت بخش‌های اورژانس و ICU به گونه ای است که به علت استفاده مداوم از تجهیزات هشداردهنده و کنترل و پایش، تردد بالای کارکنان و بیماران و مکالمات متعدد، سطح آلودگی صوتی بالاتری نسبت به سایر فضاها دارند.

با توجه به نتایج مطالعه حاضر، میانگین تراز فشار صوت در نوبت صبح (۵۷/۶۴ dB) کمتر از نوبت شب (۵۹/۸۲) به دست آمد. این در حالی است که در پژوهش اصغرینا و همکاران (۱۳۹۱) در چهار بیمارستان دولتی بابل، میانگین تراز فشار صوت در نوبت صبح بیشتر از نوبت شب،

پایه برای کمک به مدیران و برنامه ریزان مراکز بهداشتی و درمانی شهر ایلام، وضع اقدامات پیشگیرانه و همچنین رفع عدم انطباق های احتمالی در واحدهای مطالعه شده نقش مؤثری داشته باشد. با توجه به تشابه نتایج این مطالعه با یافته های تحقیقات بین المللی به نظر می رسد، مشکل آلودگی صوتی در بیمارستان ها چالشی جهانی است که نیازمند راهکارهای جامع و هماهنگ در سطح بین المللی است و لازم است، اقدامات مربوط به کنترل آلودگی صوتی در بیمارستان ها به صورت یکپارچه و همسو در کشورهای مختلف اجرا شود. این هماهنگی می تواند شامل به کارگیری مداخله های مشابه برای کاهش صدا از جمله طراحی معماری مناسب، استفاده از تجهیزات کم صداتر و مدیریت دستگاه های هشدار و همچنین ایجاد نظام های پایش و گزارش دهی یکسان برای قابل مقایسه بودن داده ها باشد. علاوه بر این، هماهنگی در سیاست گذاری و تبادل تجربیات میان کشورها می تواند به توسعه راهکارهای مؤثرتر کمک کند و زمینه را برای کاهش آلودگی صوتی به عنوان یک چالش جهانی فراهم سازد. پیشنهاد می شود، مطالعات آینده به بررسی اثربخشی روش های مختلف مداخله در کاهش صدای محیط های درمانی ایران بپردازند.

سپاس گذاری

بدین وسیله مراتب تشکر و قدردانی خود را از همه مدیران و کارکنان بیمارستان های مطالعه شده دانشگاه علوم پزشکی ایلام اعلام می داریم که ما را در اجرای این پژوهش یاری نمودند.

تعارض منافع

همه نویسندگان اعلام می دارند هیچ گونه تعارض منافی در پژوهش حاضر وجود ندارد.

کد اخلاق

این مطالعه حاصل یک طرح تحقیقاتی مصوب کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی ایلام می باشد. برای انجام آن کد اخلاق به شماره IR.MEDILAM.REC.1404.214 از دانشگاه علوم پزشکی ایلام اخذ نموده است.

حمایت مالی

هزینه اجرای این طرح از محل اعتبارات پژوهشی

به ترتیب برابر با ۶۴/۸۸ و ۶۰/۵۷ dB گزارش گردید (۱۹). در تحقیق حاضر، میانگین تراز فشار صوت در نوبت شب از نوبت صبح بالاتر بود، درحالی که در مطالعه اصغرینا و همکاران عکس این قضیه دیده می شود؛ اما نتایج هر دو مطالعه بالاتر از رهنمود توصیه شده توسط WHO بودند. نتایج مطالعه نائف و همکاران در سال ۲۰۲۱، در ICU بیمارستان دانشگاه Bern سوئیس نشان داد که میانگین تراز فشار صوت اندازه گیری شده در طول روز و شب به ترتیب برابر با $۴۷/۵۷+۲/۲۳$ dB و 75/101/52 حاصل شد (۲). اگرچه به مانند مطالعه ما، اختلاف تراز فشار صوت میان روز و شب این مطالعه نیز کم است؛ اما برخلاف مطالعه ما، مقدار آن در روز کمتر از شب بود و متوسط تراز فشار صوت در روز و شب کمتر از مطالعه ما است بر اساس نتایج، تراز فشار صوت در بخش های اورژانس و ICU بیمارستان های مطالعه شده بالاتر از رهنمود توصیه شده WHO است که به عنوان عامل زیان آور به شمار می رود؛ همچنین بالا بودن تراز فشار صوت از حد رهنمود می تواند تأثیرات نامطلوبی بر کارایی کارکنان در حین ارائه خدمات مناسب به بیماران داشته باشد؛ بنابراین پیشنهاد می شود، مدیریت هشدارها و تجهیزات پزشکی از طریق تنظیم مناسب سطوح هشدار و سرویس دوره ای دستگاه های قدیمی صورت گیرد تا از ایجاد صداهای غیرضروری جلوگیری گردد؛ همچنین ساماندهی فضای داخلی و کاهش تردهای غیرضروری، به ویژه محدود کردن حضور همراهان و جانمایی مناسب ایستگاه پرستاری و تجهیزات پرسروصدا می تواند نقش مهمی در کاهش تراز فشار صوت داشته باشد. علاوه بر این، آموزش و آگاه سازی کارکنان در زمینه رعایت سکوت و پرهیز از مکالمات غیرضروری، به ویژه در ساعات استراحت بیماران، ضروری است. برخی مطالعات پیشنهاد می کنند که استفاده از مداخلات ساده مهندسی مانند نصب جداکننده های جاذب صدا در اطراف تخت بیماران حساس و بهره گیری از کف پوش ها یا دیوارپوش های عایق صوتی نیز می تواند به عنوان راهکارهای کم هزینه و مؤثر در کاهش آلودگی صوتی در این بخش ها مورد توجه قرار گیرد (۴).

نتایج این مطالعه می تواند در فراهم آوردن اطلاعات

دانشگاه علوم پزشکی ایلام می باشد.

مشارکت نویسندگان

فائزه زرگوشی و کیمیا عباسی: جمع آوری داده‌ها،

تهیه پیش نویس، نگارش - تهیه پیش نویس اصلی

علی عمارلویی و سجاد مظلومی: تعریف پروژه،

تدوین پروپوزال، نظارت، مدیریت پروژه، روش شناسی،

اعتبارسنجی، تحلیل رسمی

سمیرا سیفعلیان: نویسندگی - بررسی و ویرایش،

مصورسازی.

References

1. World Health Organization. Regional Office for E. Environmental noise guidelines for the European Region: executive summary. Copenhagen: World Health Organization. Regional Office for Europe; 2018 2018. Contract No.: WHO/EURO:2018-3287-43046-60243.
2. Naef AC, Knobel SEJ, Ruetters N, Rossier M, Jeitziner MM, Zante B, et al. Characterization of sound pressure levels and sound sources in the intensive care unit: a 1 week observational study. *Front Med (Lausanne)*. 2023;10:1219257. doi: 10.3389/fmed.2023.1219257.
3. Hsu T, Ryherd E, Waye KP, Ackerman JJJ. Noise pollution in hospitals: impact on patients. *J Clin Outcomes Manag*. 2012;19:301-9.
4. Tahvili A, Waite A, Hampton T, Welters I, Lee PJ. Noise and sound in the intensive care unit: a cohort study. *Sci Rep*. 2025;15:10858. doi: 10.1038/s41598-025-94365-8.
5. Vreman J, Lemson J, Lanting C, van der Hoeven J, van den Boogaard M. The Effectiveness of the Interventions to Reduce Sound Levels in the ICU: A Systematic Review. *Crit Care Explor*. 2023;5:e0885. doi: 10.1097/CCE.0000000000000885.
6. Berglund B, Lindvall T, Schwela DHJN, worldwide v. New guidelines for community noise. *Noise Vibration Worldwide*. 2000;31:24-9. doi: 10.1260/0957456001497535.
7. Busch-Vishniac IJ, West JE, Barnhill C, Hunter T, Orellana D, Chivukula R. Noise levels in Johns Hopkins hospital. *J Acoust Soc Am*. 2005;118:3629-45. doi: 10.1121/1.2118327.
8. Akansel N, Kaymakçi S. Effects of intensive care unit noise on patients: a study on coronary artery bypass graft surgery patients. *J Clin Nurs*. 2008;17:1581-90. doi: 10.1111/j.1365-2702.2007.02144.x.
9. Ryherd EE, Waye KP, Ljungkvist L. Characterizing noise and perceived work environment in a neurological intensive care unit. *J Acoust Soc Am*. 2008;123:747-56. doi: 10.1121/1.2822661.
10. Konkani A, Oakley B, Bauld TJ. Reducing hospital noise: a review of medical device alarm management. *Biomed Instrum Technol*. 2012;46:478-87. doi: 10.2345/0899-8205-46.6.478.
11. Bayo MV, García AM, García A. Noise levels in an urban hospital and workers' subjective responses. *Arch Environ Health*. 1995;50:247-51. doi: 10.1080/00039896.1995.9940395.
12. Katz JD. Noise in the operating room. Survey of Anesthesiology. *Anesthesiology*. 2015;59:60. doi: 10.1097/ALN.0000000000000319.
13. Kempen EV, Casas M, Pershagen G, Foraster M. WHO Environmental Noise Guidelines for the European Region: A Systematic Review on Environmental Noise and Cardiovascular and Metabolic Effects: A Summary. *Int J Environ Res Public Health*. 2018;15:379 doi: 10.3390/ijerph15020379.
14. Mazer SE. Creating a culture of safety: reducing hospital noise. *Biomed Instrum Technol*. 2012;46:350-5. doi: 10.2345/0899-8205-46.5.350.
15. Jafari N, Bina B, Mortezaie S, Ebrahimi A, Abdollahnejad A. Assessment of Environmental Noise Pollution in Feiz Hospital Wards and its Adjacent Area. *J Health Syst Res* 2012; 8: 377-84.
16. MacKenzie D, Galbrun L. Noise levels and noise sources in acute care hospital wards. *Build Serv Eng Res Technol*. 2007;28:117-31. doi: 10.1177/0143624406074468.
17. Hokmabadi R, Fallah H, Takhsha N. Evaluation of noise pollution in intensive care units and emergency in hospitals of North Khorasan University of Medical Sciences. *North Khorasan Univ Med Sci*. 2013; 5 :331-7.
18. Golmohammadi R, Aliabadi M. Noise Pollution and its Irritating Effects in Hospitals of Hamadan, Iran. *J Health Syst Res*. 2012; 7 :958-64.
19. Asgharnia H, Tirgar A, Amouei A, Fallah S, Khafri S, Mohammadi A, et al . Noise pollution in the Teaching Hospitals of Babol (Iran) in 2012. *J Babol Univ Med Sci*. 2014; 16:64-69.